

Sygn. akt VI A Ca 980/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Urszula Wiercińska

Sędziowie: SA Małgorzata Manowska (spr.)

SO (del.) Jolanta Pyżlak

Protokolant: sekr. sądowy Magdalena Męczkowska

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z o.o. w K.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

przy udziale zainteresowanych: (...) S.A. w K.

o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej

na skutek apelacji powoda

*od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów*

z dnia 18 marca 2014 r.

sygn. akt XVII AmE 161/11

1. oddala apelację,

2. zasądza od (...) spółki z o.o. w K. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI ACa 980/14

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, po rozpatrzeniu wniosku Pana L. W. z dnia 13 grudnia 2010 r. w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), wydał w dniu 28 czerwca 2011 r. decyzję Nr (...), w której stwierdził, że wstrzymanie przez (...) sp. z o.o. (obecnie (...) sp. z o.o.) z/s w K. przy udziale (...) SA z/s w K. w dniach 30 czerwca 2010 r. - 7 września 2010 r. dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości położonej w K. przy ul. (...) było nieuzasadnione.

(...) Sp. z o.o. z/s w K. w złożonym odwołaniu zaskarżyła decyzję Prezesa URE w całości, zarzucając jej:

naruszenie art. 7 kpa w zw z art. 77 § 1 oraz art. 80 kpa poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na dokonaniu dowolnych ustaleń faktycznych wobec braku wyczerpującego zebrania materiału dowodowego w postaci nieustalenia czy Pan L. W. miał możliwość zapoznania się z treścią kierowanej do niego przez powoda korespondencji, a także polegające na rozstrzygnięciu wątpliwości na niekorzyść powoda,

art. 107 § 1 k.p.a. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na braku jednoznacznego i precyzyjnego oznaczenia strony, która dokonała wstrzymania energii elektrycznej,

art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż przesłanką zgodnego z tym przepisem wstrzymania dostawy energii elektrycznej jest wysłanie korespondencji listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, w sytuacji gdy przepis ten stanowi jedynie o formie pisemnej powiadomienia;

art. 60 Prawa pocztowego poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie polegającą na przyjęciu, iż uwzględnienie przez Poczta Polska S.A. reklamacji skutkuje brakiem doręczenia przesyłki, w sytuacji gdy Poczta Polska informowała o podwójnej awizacji przesyłki w dniach 11 maja 2010r. oraz 18 maja 2010r., a wadliwość nie polegała na niewykonaniu, ale na nienależytym wykonaniu usługi.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty powód wniósł o:

uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, ewentualnie o zmianę zaskarżonej decyzji w całości poprzez stwierdzenie, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej w dniach od 30 czerwca 2010r. do 7 września 2010r. przez powoda do lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...) było uzasadnione;

Pismem z dnia 10 lutego 2011r. (...) S.A. z/s w K. wniósł o uchylenie decyzji Prezesa URE bądź jej zmianę decyzji poprzez usunięcie z sentencji decyzji zwrotu „przy udziale (...) S.A. z/s w K.”.

Wyrokiem z dnia 18 marca 2014 roku Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy ustalił, że (...) sp. z o.o. (obecnie (...) sp. z o.o.) z/s w K. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży energii elektrycznej.

(...) S.A. w K. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej.

W dniu wstrzymania dostarczania energii elektrycznej sprzedaż tej energii oraz świadczenie usług jej dystrybucji do lokalu zainteresowanego 1 przy ul. (...) w K. odbywały się na podstawie umowy o sprzedaż energii elektrycznej i świadczenie usług przesyłowych z dnia 12 czerwca 2000r.

W dniu 6 maja 2010r. sprzedawca wystawił dokument zatytułowany „Wezwanie do zapłaty”, w którym wezwał L. W. do zapłaty zaległych należności za energię elektryczną, których termin wymagalności upłynął odpowiednio: z dniem 31 marca 2010r. dla kwoty 99,27 zł, dokument księgowy (...); oraz z dniem 30 kwietnia 2010r. dla kwoty 99,27 zł, dokument księgowy (...). Należności te wynikały z wystawionej w dniu 18 listopada 2009r. faktury VAT nr (...).

W dniu 28 czerwca 2010r. sprzedawca zlecił dostawcy, stosownie do § 7 łączącej sprzedawcę z dostawcą umowy dystrybucyjnej, dokonanie wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do lokalu zajmowanego przez L. W. z uwagi na zaległość płatnicze.

Dostawca zrealizował wniosek sprzedawcy w dniu 30 czerwca 2010r. o godz. 8:45 w ten sposób, że na podstawie zlecenia obsługi technicznej OT Nr (...) pracownik dostawcy dokonał czynności technicznej wstrzymania dostarczania energii elektrycznej do punktu odbioru stanowiącego wskazane w umowie z zainteresowanym 1 miejsce dostarczania energii elektrycznej.

Jak wynika z wyjaśnień nadesłanych przez sprzedawcę, na które składa się historia wpływów na rachunek sprzedawcy z tytułu umowy kompleksowej, której przedmiotem jest dostawa energii elektrycznej wraz z usługą dystrybucji do punktu odbioru - lokalu mieszczącego się w K. przy ul. (...) na dzień wstrzymania dostaw tj 30 czerwca 2010r. zadłużenie wnioskodawcy wobec sprzedawcy za energię elektryczną oraz usługę dystrybucji wynosiło 99 zł i 27 gr. W/w zaległość została uregulowana w dniu 9 lipca 2010r. a w dniu 7 września 2010r. o godzinie 7:55 na zlecenie sprzedawcy pracownik dostawcy działając na podstawie zlecenia obsługi technicznej dokonał odpowiednich czynności technicznych, wznawiając wnioskodawcy dostawę energii elektrycznej.

Pismem z dnia 13 grudnia 2010r. L. W. wniósł o rozstrzygnięcie przez Prezesa URE na podstawie art. 8 ust. 1 - ustawy Prawo energetyczne, sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania w dniach od 30 czerwca do 7 września 2010r. dostaw energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...).

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 15 września 2010r. znak (...) udzielono wnioskodawcy odpowiedzi na skargę i poinformowano o wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego oraz o treści przepisów prawa obowiązujących w przedmiotowym zakresie.

Pismem z dnia 20 grudnia 2010r. znak (...) strony zostały poinformowane o wszczęciu przez Prezesa URE postępowania administracyjnego w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego nieuzasadnionego wstrzymania w dniach od 30 czerwca do 7 września 2010r. przez Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. dostarczania energii elektrycznej do lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ul. (...). Ponadto, strony zostały wezwane do przedłożenia wyjaśnień i dokumentów w sprawie.

Przedsiębiorstwa energetyczne odpowiedziały na skierowane do nich wezwania. Dostawca pismem z dnia 5 stycznia 2011r. znak: (...) (data wpływu 5 stycznia 2011r., Sprzedawca, pismem z dnia 4 stycznia 2011r. (data wpływu 10 stycznia 2011r.). Z kolei pismo skierowane do wnioskodawcy zostało zwrócone przez Poczta w dniu 14 stycznia 2011r. z adnotacją „nie podjęto w terminie”. Mimo upływu skutecznie wyznaczonego wnioskodawcy terminu do złożenia wyjaśnień, nie zajął on stanowiska we wskazanym zakresie.

Sprzedawca został powiadomiony o włączeniu do akt niniejszego postępowania ustaleń faktycznych podjętych w toku postępowania wyjaśniającego, zakończonych w dniu 15 września 2011r. udzieleniem wnioskodawcy odpowiedzi i przekazaniem jej kopii do wiadomości sprzedawcy, poinformował, że podtrzymuje w pełni wszystkie twierdzenia i wyjaśnienia złożone w postępowaniu skargowym tj w pismach: z dnia 9 sierpnia 2010r. znak:(...), z dnia 7 września 2010r. znak: (...), z dnia 10 września 2010r. znak: (...) oraz z dnia 24 września 2010r. znak: (...).

Następnie, wobec zwrotu korespondencji skierowanej do wnioskodawcy pocztą za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, mając na uwadze wskazane we wniosku szczególne okoliczności związane z jego osobą (inwalidztwo, podeszły wiek) wnioskodawca został dodatkowo poinformowany o fakcie wszczęcia i prowadzenia niniejszego postępowania administracyjnego pismem z dnia 17 stycznia 2011r. znak (...).

W dniu 25 stycznia 2011r. odbyło się spotkanie z Panią M. W., która powoływała się zaistnienie ustnego upoważnienia do reprezentowania wnioskodawcy w niniejszej sprawie. Wobec braku wykazania umocowania w sposób opisany w pkt 33 § 3 kpa, okoliczności faktyczne podane ustnie do protokołu przez M. W. nie zostały włączone do materiału dowodowego niniejszego postępowania.

W dniu 8 lutego 2011r. wpłynęły wyjaśnienia sprzedawcy, zawarte w piśmie z dnia 3 lutego 2011r., w tym dowód wniesienia należnej opłaty skarbowej.

Pismem z dnia 9 lutego 2011r. znak:(...) wezwano sprzedawcę do nadesłania dalszych wyjaśnień w przedmiotowej sprawie. Wskazane wyjaśnienia sprzedawca zawarł w piśmie z dnia 18 lutego 2011r., jednocześnie formułując wniosek o przeprowadzenie, na poparcie przedstawionych przez siebie okoliczności faktycznych, dowodu dokumentacji pocztowej oraz o przesłuchanie pracownika sprzedawcy - p. E. S..

Pismem z dnia 7 marca 2011r. znak (...) przekazano każdej ze stron odpisy pism zawierające stanowiska pozostałych uczestników postępowania, wzywając jednocześnie do ustosunkowania się do ich treści oraz do przekazania dalszych niezbędnych wyjaśnień.

W dniu 17 marca 2011r. wpłynęło stanowisko dostawcy wraz z wymaganymi wyjaśnieniami, zaś sprzedawca zawarł swoje stanowisko wraz z dodatkowymi wyjaśnieniami w piśmie z dnia 18 marca 2011r., które wpłynęło do (...) Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki z/s w K. w dniu 28 marca 2011r. przedkładając jednocześnie m. in kopię zeznań pracownika - p. E. S., które zostały sporządzone na piśmie w dniu 17 marca 2011.

Wnioskodawca L. W. nie zajął stanowiska w przedmiotowej sprawie, a skierowane do niego pismo z dnia 7 marca 2011r. zostało zwrócone przez pocztę z adnotacją „nie podjęto w terminie”.

W odpowiedzi na zgłoszenie przez sprzedawcę wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodu z dokumentacji pocztowej, w dniu 30 marca 2011r. pismem znak: (...) wyznaczono sprzedawcy 21 dniowy termin do przedstawienia do akt postępowania dokumentacji pocztowej oraz sformułowanie tez dowodowych, który opatrzone rygiem procesowego nieuwzględnienia żądania. Wymagane wyjaśnienia wpłynęły w dniu 29 kwietnia 2011r. wraz z pismem sprzedawcy z dnia 26 kwietnia 2011r. do którego sprzedawca załączył m.in. kopię pisma Poczty Polskiej z dnia 4 kwietnia 2011r. Uwzględniając prośbę sprzedawcy o przedłużenie terminu do przedstawienia dokumentacji pocztowej Poczty Polskiej” pismem z dnia 29 kwietnia 2011r. znak (...) wyznaczono sprzedawcy ostateczny termin w tym przedmiocie, który upłynął z dniem 15 maja 2011r.

W braku przekazania przez sprzedawcę wyjaśnień w wyznaczonym terminie, uznając zgromadzony materiał dowodowy za kompletny pismem z dnia 23 maja 2011r. znak: (...) strony zostały zawiadomione o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy w terminie 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia, stosownie do art. 10 § 1 kpa. Równocześnie strony zostały pouczone, że niezapoznanie się w wyznaczonym terminie w materiałem dowodowym zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie postępowania administracyjnego.

Wyżej wymienione pismo zostało skutecznie doręczone wszystkim stronom postępowania.

W dniu 24 maja 2011r. wpłynęły dodatkowe wyjaśnienia sprzedawcy zawarte w piśmie z dnia 17 maja 2011r. wraz z kopią drugiego pisma Poczty Polskiej (pismo z dn. 27 kwietnia 2011r.). Jednocześnie sprzedawca zajął stanowisko w przedmiocie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Pomimo skutecznego doręczenia zawiadomienia o zakończeniu postępowania dowodowego wraz z pouczeniem o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz zajęcia stanowiska przed wydaniem decyzji, strony nie skorzystały z tej możliwości i nie zapoznały się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, na okoliczność czego sporządzono notatkę urzędową z dnia 16 czerwca 2011r. znak: (...)

W ocenie Sądu Okręgowego zaskarżona Decyzja jest prawidłowa, a podnoszone przez powoda w odwołaniu zarzuty nie mogą skutkować jej uchYLENIEM.

Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z art. 6 ust. 3 a ustawy - Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej, może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej w przypadku, gdy zostaną spełnione kumulatywnie następujące przesłanki: odbiorca zwleka z zapłatą za pobraną energię elektryczną albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, został uprzednio powiadomiony na piśmie o skutkach nieuregulowania należności - w postaci wstrzymania dostaw energii oraz zamiarze wypowiedzenia umowy; został mu wyznaczony dodatkowy, dwutygodniowy termin do zapłaty zaległych i bieżących zaległości.

W przekonaniu Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie nie została spełniona zasadnicza przesłanka warunkująca możliwość wstrzymania dostaw energii a mianowicie L. W. nie otrzymał powiadomienia, o którym mowa w art. 6

ust. 3a ustawy - Prawo energetyczne. W niniejszym postępowaniu bezspornym jest fakt, iż odbiorca został skutecznie powiadomiony o istnieniu zadłużenia przyjętego przez sprzedawcę za podstawę do wstrzymania dostarczania energii elektrycznej. Powiadomienie to nastąpiło bowiem wraz z doręczeniem do rąk wnioskodawcy faktury VAT nr (...) z dn. 18 maja 2010r., w którym sprzedawca umieścił informacje o istnieniu zadłużenia, wskazanego również w piśmie z dn. 6 maja 2010r. - stanowiącym w myśl art. 6 ust. 3a powiadomienie.

W trakcie doręczania przesyłki miały miejsce nieprawidłowości związane z awizacją skutkujące na zasadzie art. 60 ustawy Prawo pocztowe zwrotem przez Pocztcę wynagrodzenia otrzymanego od sprzedawcy za tę usługę w przypadku jej niewykonania, za które uważa się również uznanie reklamacji.

W ocenie Sądu I instancji Skoro wystąpił brak realizacji usługi pocztowej (co było niekwestionowane przez strony), nie została spełniona przesłanka określona w art. 6 ust 3a uprawniająca przedsiębiorstwo energetyczne do wstrzymania w dniach 30 czerwca 2010r. - 7 września 2010 r. dostaw energii do lokalu L. W. mieszczącego się przy ul. (...) w K..

Zdaniem Sądu Okręgowego za bezzasadny należało uznać podniesiony przez zainteresowanego zarzut bezprzedmiotowości postępowania administracyjnego, spowodowany brakiem sporu w przedmiocie niezasadnionego wstrzymania dostaw energii elektrycznej.

Sąd ten zważył, iż Prezes URE realizując kompetencję określoną w art. 23 ust 2 pkt 12 ustawy Prawo energetyczne występuje w pozycji organu rozstrzygającego spór między stronami stosunku zobowiązaniowego. Przepis art. 8 ust 1 ustawy określa bowiem właściwość Prezesa URE do rozpoznawania spraw spornych pomiędzy dostawcami a odbiorcami energii. Przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte z wniosku odbiorcy energii, a spór dotyczył rozstrzygnięcia w drodze decyzji administracyjnej, czy wstrzymanie dostarczania energii, jakie miało miejsce w dniach 30 czerwca 2010r. - 7 września 2010r. do obiektu należącego do wnioskodawcy było uzasadnione. Przypadki, w których przedsiębiorstwo energetyczne może wstrzymać dostarczanie energii wymienia art. 6 Prawa energetycznego. W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył sytuacji określonej w art. 6 ust 3a, kiedy to odbiorca nie został skutecznie powiadomiony o wyznaczeniu dodatkowego czternastodniowego terminu do zapłaty, którego niedotrzymanie skutkować będzie wstrzymaniem dostaw energii elektrycznej, a przedmiotem postępowania administracyjnego była ocena czy wstrzymanie dostaw energii było uzasadnione.

Zdaniem Sądu Okręgowego niezależnie zatem od tego, czy w dniu wszczęcia postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie, a także w dniu wydania zaskarżonej decyzji, doszło do wznowienia dostaw energii elektrycznej, Prezes URE posiadał uprawnienia do rozstrzygania sporu w tym zakresie tj. oceny czy w danym stanie faktycznym, w określonej dacie, zaistniały przesłanki uzasadniające wstrzymanie energii czy też nie. Tym samym Sąd I instancji uznał, iż nie można zatem mówić o bezprzedmiotowości prowadzonego postępowania, gdyż jego przedmiot w postaci sporu czy istniały przesłanki do wstrzymania dostaw energii w dniu 30 czerwca 2010 r. istniał.

W świetle powyższego za bezzasadny Sąd Okręgowy uznał zarzut, że organ regulacyjny wydając zaskarżoną decyzję działał bez podstawy prawnej, albowiem zgodnie z powołanymi przepisami Prezes URE posiada uprawnienie do rozstrzygania w tego typu sprawach, jak również wydając decyzję w niniejszej sprawie nie przekroczył granic swego ustawowego upoważnienia.

W zakresie zarzutu dotyczącego naruszenia art. 6 ust 3 a ustawy - Prawo energetyczne polegającego na tym, że z sentencji Decyzji nie wynika, do którego przedsiębiorstwa energetycznego jest ona skierowana, Sąd I instancji zważył, iż nie zasługuje on na uwzględnienie. Bezspornym jest, że w dacie wstrzymania dostaw energii elektrycznej do lokalu L. W., zarówno sprzedaż energii elektrycznej jak i usługa dystrybucji polegająca na dostawie tej energii do lokalu zainteresowanego odbywały się na podstawie umowy kompleksowej, w rozumieniu art. 5 ust 3 Prawa energetycznego, zawartej w dniu 12 czerwca 2000r. pomiędzy L. W. i przedsiębiorstwem (...) sp. z o.o. z/s w K..

Z uwagi na zaistniałe z dniem 1 lipca 2007 r., przekształcenia na rynku energii elektrycznej polegające na rozdzieleniu działalności związanej z przesyłaniem i dystrybucją od działalności polegającej na obrocie, stosunki prawne na rynku energii zostały ukształtowane na podstawie oddzielnie zawartej umowy o świadczenie usług dystrybucyjnych i umowy

sprzedaży (przypadek ten dotyczy głównie dużych odbiorców energii) albo na podstawie umowy kompleksowej z przedsiębiorstwem obrotu będącym sprzedawcą z urzędu (dotyczy to odbiorców w gospodarstwach domowych) lub wybranym przez odbiorcę.

Na skutek powyższych przekształceń doszło do wydzielenia się z (...) sp. z o.o. przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. - obecnie (...) sp. z o.o. (powód) i przedsiębiorstwa dystrybucji - (...) S.A. (zainteresowany 2). Wydzielone podmioty z dniem 1 lipca 2007 r. przejęły prawa i obowiązki (...) sp. z o.o. wynikające z umowy kompleksowej. Przy czym, zdaniem Sądu Okręgowego, nie może budzić wątpliwości, że realizacja przez oba wydzielone podmioty tych praw i obowiązków jest możliwa wyłącznie przy ich ścisłym współdziałaniu. Ze względu na posiadaną infrastrukturę i koncesje tylko przedsiębiorstwo dystrybucyjne ma możliwość dokonania technicznej czynności wstrzymania dostaw energii. Z kolei do podjęcia decyzji w kwestii wstrzymania dostaw energii z powodu zalegania odbiorcy z zapłatą za dostarczoną energię uprawnione jest wyłącznie przedsiębiorstwo obrotu. Słusznie przy tym zauważa Prezes URE, że stosunek prawny łączący odbiorcę energii z przedsiębiorstwem dystrybucyjnym zostaje zawiązany niejako za pośrednictwem przedsiębiorstwa obrotu.

Sąd I instancji stwierdził, iż w świetle art. 5b ust. 3 pr. en. za zobowiązania wynikające z umowy, na podstawie której przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo pełniące funkcję OSD dostarcza energię elektryczną do odbiorcy końcowego, powstałe przed dniem wyodrębnienia, o którym mowa w ust. 1, odpowiadają solidarnie przedsiębiorstwo zintegrowane pionowo pełniące funkcję OSD, z którego wyodrębniono część niezwiązaną z działalnością dystrybucyjną, i przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, do którego wniesiono wkład niepieniężny, o którym mowa w ust. 7.

W związku z powyższym zasadnym było w ocenie Sądu Okręgowego przyznanie statusu strony w postępowaniu administracyjnym zarówno powodowi jako przedsiębiorstwu obrotu oraz zainteresowanemu 2 jako przedsiębiorstwu dystrybucyjnemu. Zgodnie z art. 28 kpa, stroną postępowania jest bowiem każdy, czyjego interesu prawnego bądź obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

Odnośnie zarzutów odwołania dotyczących naruszenia przez Prezesa URE przepisów postępowania administracyjnego Sąd Okręgowy wskazał, że z uwagi na charakter postępowania sądowego prowadzonego na skutek odwołania przed Sądem OKiK w postępowaniu tym brak podstaw do ich uwzględnienia. Zgodnie bowiem z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie może ograniczyć rozpoznania sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowanie sądowe.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód domagając się jego zmiany poprzez orzeczenie, że wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej było uzasadnione. Powód podniósł zarzuty:

1. naruszenia art. 6 ustęp 3a ustawy Prawo energetyczne poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż przesłanką zgodnego z tym przepisem wstrzymania dostawy energii elektrycznej jest wysłanie korespondencji listem poleconym z zwrotnym potwierdzeniem odbioru, w sytuacji gdy przepis ten stanowi jedynie o formie pisemnej powiadomienia,
2. naruszenia art.6 ust. 3a ustawy prawo energetyczne poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że przepis ten wymaga aby przedsiębiorstwo energetyczne, w momencie wstrzymania dostawy energii elektrycznej dysponowało dowodem doręczenia odbiorcy powiadomienia o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczeniu dodatkowego terminu do spełnienia świadczenia pieniężnego,
3. naruszenia art. 60 Prawa pocztowego poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie polegającą na przyjęciu, iż uwzględnienie przez Poczta Polską S. A. reklamacji skutkuje brakiem doręczenia przesyłki, w sytuacji gdy Poczta Polska informowała o podwójnej awizacji przesyłki w dniach 11 maja 2010 r. oraz 18 maja 2010 r., a wadliwość nie polegała na niewykonaniu, ale na nienależytym wykonaniu usługi,

4. naruszenia art.233 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i dokonanie dowolnych ustaleń faktycznych w postaci ustalenia, że Pan L. W. nie miał możliwość zapoznania się z treścią kierowanej do niego przez Powoda korespondencji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Apelujący upatruje naruszenia art. 6 ustęp 3a ustawy Prawo energetyczne (w brzmieniu obowiązującym w 2010 r.) w błędnym przyjęciu, że przesłankami wstrzymania dostawy energii elektrycznej jest wysłanie korespondencji listem poleconym za zwrotnym poświadczeniem odbioru oraz dysponowanie przez zakład energetyczny dowodem doręczenia odbiorcy energii elektrycznej powiadomienia o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczeniu dodatkowego terminu do spełnienia świadczenia pieniężnego. Stanowisko skarżącego jest błędne. Sąd Okręgowy nie zawarł bowiem w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku powyższych stwierdzeń. Uznał natomiast, że wobec uznania reklamacji powoda przez Poczta Polska nie można przyjąć, aby został spełniony obowiązek, o jakim mowa w art. 6 ustęp 3a powołanej ustawy.

Zgodnie z tym przepisem (w brzmieniu obowiązującym w dacie wstrzymania przez powodów dostaw energii elektrycznej do mieszkania L. W.), przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej, może wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej w przypadku, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobraną energię elektryczną albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, **pomimo uprzedniego** powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności. Użyte przez ustawodawcę sformułowanie „pomimo uprzedniego powiadomienia” nie pozostawia żadnych wątpliwości, że powiadomienie odbiorcy jest konieczną przesłanką wyprzedzającą wstrzymanie dostaw energii elektrycznej. Czynność powiadomienia musi być przy tym czynnością skuteczną, gdyż w przeciwnym razie brak jest powiadomienia. Nie oznacza to oczywiście, że doręczenie musi nastąpić do „rąk własnych” adresata, ale musi być dokonane w taki sposób, że adresat mógł się zapoznać z jego treścią. Zakład energetyczny nie jest wprawdzie zobligowany do nadawania pism za pomocą przesyłek poleconych (rejestrowanych), jednak w razie sporu musi liczyć się z tym, że to jego obciąża dowód spełnienia przesłanek uzasadniających wstrzymanie dostaw energii elektrycznej. Z tego obowiązku strona powodowa nie wywiązała się.

Jeśli chodzi o sposoby doręczania przesyłek rejestrowanych, to w tym względzie, zdaniem Sądu Apelacyjnego należy stosować odpowiednio reguły określone w k.p.a. Czynności zakładu energetycznego zmierzające do wstrzymania dostaw energii elektrycznej pozostają bowiem pod kontrolą Prezesa Urzędu Regulacji i Energetyki, a kontrola ta w początkowej fazie odbywa się według przepisów k.p.a. Ponadto przedsiębiorstwa energetyczne w stosunku do odbiorców końcowych energii elektrycznej w gospodarstwie domowym nie działają na zasadzie swobody umów. Mają obowiązek dostarczania energii elektrycznej. W sprawie nie ulega wątpliwości, że korespondencja kierowana przez powoda do L. W. nie została doręczona bezpośrednio ani jemu, ani jego domownikowi. Zgodnie z art. 44 k.p.a. (w brzmieniu obowiązującym w 2010 r.), w razie niemożności doręczenia przesyłki w sposób określony w art. 42 i 43 k.p.a. poczta (z której usług skorzystał skarżący) przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z możliwością jego odbioru w terminie 7 dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata. W przypadku niepodjęcia przesyłki w tym terminie, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż 14 dni od daty pierwszego zawiadomienia. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w par. 1. W myśl reguły wskazanej w art. 57 par. 1 k.p.a., jeżeli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie, przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się dnia, w którym zdarzenie nastąpiło. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z możliwością jego odbioru w terminie 7 dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia. W przypadku niepodjęcia przesyłki w tym terminie, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż 14 dni od daty pierwszego zawiadomienia. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa

w par. 1 k.p.a. W myśl reguły wskazanej w art. 57 par. 1 k.p.a., jeżeli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie, przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się dnia, w którym zdarzenie nastąpiło. Z akt administracyjnych wynika, że przesyłka skierowana do L. W. awizowana została w dniu 11 maja 2010 r., zatem 7 dniowy termin do odbioru przesyłki zaczynał bieg 12 maja 2010 r., a kończył z upływem 18 maja 2010 r. Powtórne awizo powinno zatem zostać dokonane dopiero w dniu 19 maja 2010 r., nie zaś w dniu 18 maja 2010 r., jak to uczyniono (k 143 – 144). Dodać przy tym należy, że ze złożonej przez zakład energetyczny kopii dokumentu nie wynika, aby odbiorca został poinformowany w jakim terminie może odebrać przesyłkę. Powyższe uchybienia powodują, że nie zaktualizowało się domniemanie doręczenia powiadomienia, o jakim mowa w art. 44 par. 4 k.p.a., a skarżący zobowiązany był udowodnić, że powiadomienie doręczono odbiorcy w taki sposób, że mógł on się zapoznać z jego treścią.

Nawet, gdyby uznać, że do doręczeń w sprawie niniejszej nie mają zastosowania przepisy k.p.a., to mają zastosowanie przepisy, obowiązujące w 2010 r. rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 9 stycznia 2004 r. w sprawie warunków wykonywania powszechnych usług pocztowych Zgodnie z par. 14 tego rozporządzenia, jeżeli w chwili doręczania przesyłki rejestrowanej (a z takiej formy skorzystał zakład energetyczny) stwierdzono nieobecność adresata lub innych osób uprawnionych do jej odbioru, zawiadomienie o próbie doręczenia przesyłki wraz z informacją o terminie jej odbioru i adresie placówki oddawczej, w której przesyłka ta jest przechowywana, operator wyznaczony pozostawia w oddawczej skrzynce pocztowej adresata. W myśl par. 38 ustęp 1 i 3 powołanego rozporządzenia, przesyłki pocztowe operator wyznaczony wydaje adresatowi w terminie 14 dni, którego bieg rozpoczyna się od dnia następnego po dniu doręczenia zawiadomienia. W przypadku przesyłki adresowanej do L. W. brak jest informacji, w jakim terminie adresat może ją odebrać.

Nieprawidłowość awizowania przesyłki kierowanej do L. W. potwierdza pismo reklamacyjne Poczty Polskiej S.A., w którym stwierdza się nieprawidłowość związaną z awizacją przesyłki skierowanej do L. W..

Przeciwnie natomiast do tego, co twierdzi skarżący, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, czy – zdaniem Poczty Polskiej – doszło do niewykonania, czy też nienależytego wykonania usługi, w rozumieniu art. 60 Prawa Poczтового. Poczta Polska nie jest bowiem organem uprawnionym do rozstrzygania prawidłowości doręczenia przesyłki, a jest oczywiste, że wadliwe awizowanie przesyłki skutkuje brakiem jej doręczenia, co przesądza w efekcie o niewykonaniu usługi.

W związku z powyższym za bezzasadny również uznał Sąd Apelacyjny zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 233 par. 1 k.p.c. przez błędne ustalenie, że odbiorca L. W. nie miał możliwości zapoznania się z treścią kierowanej do niego przez powoda korespondencji. Niewątpliwie przesyłka kierowana przez powoda do L. W., nie została doręczona bezpośrednio do rąk adresata ani jego domownika, nie odmówiono także jej przyjęcia. Została ona bowiem zwrócona, jako awizowana i nie podjęta w terminie. Tak, jak to już wyżej wskazano, z powodu uchybień w awizacji, nie powstało domniemanie skutecznego doręczenia przesyłki. W tym stanie rzeczy, to powód powinien był udowodnić, że L. W. mógł zapoznać się z treścią skierowanego do niego pisma i okoliczności tej nie udowodnił, szczególnie w świetle pisma reklamacyjnego Poczty Polskiej. Z pisma tego nie wynika bowiem, czy wady awizacji polegały na niezachowaniu pierwszego terminu do odbioru przesyłki, braku informacji w jakim terminie przesyłkę można odebrać, czy też np. na niezamieszczeniu stosownej informacji odbiorcy.

Mając na uwadze przedstawione wyżej okoliczności Sąd Apelacyjny uznał apelację za bezzasadną i na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak na wstępie.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z par. 14 ustęp 3 pkt 3 i par. 12 ustęp 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.